

Terminal za LNG u Hrvatskoj - hoće li biti 'treće sreće'?

ZAŠTO NE I TERMINAL ILI PLINSKO SKLADIŠTE S ELEKTRANOM U VUKOVARU?

■ dr. sc. Darko PAVLOVIĆ, dipl. ing.
Mario JOVIČIĆ, prof. fiz. i inf.

Uvažavajući nedvojbenu činjenicu da u vremenu suvremenog globaliziranog gospodarstva dominacija nad energijom određuje nositelje globalne političke moći, glavni izvor alternativne opskrbe plinom za Europu u sljedećih 3 - 5 godina svakako će biti globalno tržište ukapljenog prirodnog plina. Tako bi gradnja terminala za LNG na otoku Krku, o čijoj se gradnji ne odlučuje isključivo na temelju komercijalnih, ekonomskih kriterija, već i geopolitičkih razloga, nedvojbeno trebala doprinijeti jačanju geopolitičkog i geoenergetskog položaja Hrvatske. No, unatoč tome što se o tom projektu u proteklih 25 godina neprestano raspravlja i što je do sada uistinu bilo nekoliko ozbiljnijih pokušaja, on i dalje nije blizu ostvarenja...

Osim na otoku Krku, kako se već godinama predviđa, ili pak na nekoj drugoj lokaciji na jadranskoj obali (npr. ponekad se spominjala i lokacija u Pločama) ili pak na otvorenom moru, gradnju prihvatnog terminala za ukapljeni prirodni plin (LNG) u Hrvatskoj može se, prema mišljenju autora, razmatrati i u unutrašnjosti. Naime, sve više raste važnost novih manjih terminala za LNG na rijekama, pri čemu se prvenstveno na umu ima Dunav. Pri tome treba reći da, iako je Vukovar istaknut kao lokacija terminala za LNG u Masterplanu LNG-a na koridoru Rajna - Majna - Dunav, u tom smislu do sada još ništa nije poduzeto (il. 1).

Za razliku od morskih brodova za prijevoz LNG-a, takvi riječni brodovi imaju manje transportne kapacitete. Dunav svojom veličinom dopušta promet brodovima za LNG s kapacitetom oko 20 000 m³ LNG-a, a transport LNG-a Dunavom može biti dodatna alternativa za dopremu azerbajdžanskog, ruskog ili plina iz drugih zemalja i, u svakom slučaju, poboljšati suradnju zemalja koje mu gravitiraju.

Što bi se moglo izgraditi u Vukovaru?

Lokacija u Vukovaru, teoretski razmatrajući, bila bi pogodna za izgradnju i skladišnih kapaciteta za LNG i riječnih stanica za punjenje brodova LNG-om (strateškim planiranjem za budućnost treba razmisliti i o mobilnim stanicama za punjenje kamiona i teške mehanizacije). Lokacija u Vukovaru bila bi dobar izbor jer, primjerice, od Budimpešte pa do rumunjskog grada Giurgiu ne postoji nijedna takva stanica.

U okviru Dunavske strategije se i šire razgovaralo o 'Bio-LNG' terminalu u Vukovaru, ali i mogućem potencijalu proizvodnje tzv. bio-LNG-a i primjene takvog plina. Naime, radi se o ukapljenom bioplinu koji nastaje u anaerobnim procesima pri truljenju organskog otpada, pri čemu se ponajviše koristi otpad s odlagališta ili iz kanalizacije ili pak stajsko ili svinjsko gnojivo i sl. Tako dobiveni bioplin se može miješati s klasičnim prirodnim plinom ili LNG-om, pri čemu se ne dobiva samo kvalitetnije gorivo, već se štiti i okoliš. Stabilnost potrošnje plina pri tome se treba temeljiti i na

Napomena autora:
Izneseni stavovi u članku predstavljaju isključivo osobne stručne stavove autora i moguće je da u potpunosti ne održavaju stavove organizacije iz koje dolaze.

**CIJELI ČLANAK
PROČITAJTE U TISKANOM
IZDANJU ČASOPISA**